

अत्र शृङ्गारे कुपितो वक्ता ।

‘मूर्ध्वव्याधूयमानध्वनदमरधुनीलोलकल्लोलजालो-

द्धूताम्भःक्षोददम्भात्प्रसममभिनमःक्षिप्तनक्षत्रलक्षम् ।

ऊर्ध्वन्यस्ताङ्घ्रिदण्डभ्रमिभररमसोद्यन्नभस्वत्प्रवेग-

भ्रान्तब्रह्माण्डखण्डं प्रवितरतु शिवं शांभवं ताण्डवं वः ॥’

अत्रोद्धतताण्डवं वाच्यम् । इमे पद्ये मम ।

रौद्रादिरसत्वं एतद्वितयापेक्षयापि दुःश्रवत्वमत्यन्तं गुणः । यथा—

‘उत्कृत्योत्कृत्य कृत्तिम्—’ इत्यादि । (१९० पृ.)

अत्र वीभत्सो रसः ।

सुरतारम्भगोष्ठ्यादावश्लीलत्वं तथा पुनः ।

तथा पुनरिति गुण एव । यथा—

‘करिहस्तेन संबाधे प्रविश्यान्तर्विलोडिते ।

उपसर्पन्ध्वजः पुंसः साधनान्तर्विराजते ॥’

रतेरास्वाद्यमानत्वाच्छृङ्गारत्वमेव, न तु रौद्रत्वम् । अत एवाह—अत्र शृङ्गार इति ॥ वाच्यस्योद्धतत्वे दुःश्रवत्वं गुणमुदाहरति—मूर्ध्वेति । मूर्ध्नि व्याधूयमाना कम्पमाना ध्वनन्ती शब्दायमाना या अमरधुनी गङ्गा तस्या लोलं चञ्चलं यत् कल्लोलजालं महातरङ्गसमूहस्तस्मादुद्धूता उत्क्षिप्ता ये अम्भःक्षोदा जलविन्दवः तेषां दम्भाच्छलात् । अभिनमो नभसि क्षिप्तं नक्षत्रलक्षं तारासमूहो यत्र तत् । ऊर्ध्वं न्यस्तो योऽङ्घ्रिदण्डस्तस्य भ्रमिभरेण भ्रमणातिशयेन यो रमसो वेगस्तस्मादुद्यन् जायमानो यो नभस्मान् वायुस्तस्य प्रवेगेण भ्रान्तं कुलोलचक्रवत् भ्रमिमापन्नं ब्रह्माण्डखण्डं यत्र तत् । अत्र ताण्डवस्य लोकसंहारकारित्वादुद्धतत्वम् ॥ एतद्वितयापेक्षया क्रुद्धवक्तृसममुद्धतवाच्यापेक्षया । रौद्रे दुःश्रवत्वं यथा मम—‘क्षिप्तोन्नतपक्षे मयि सति सुतरां क्षत्रडिम्मेन शंभोश्चापाचार्यस्य चण्डध्वनि धनुरधुना ध्वंसितं धिक् तितिक्षाम् । संघव्याकुण्ठधारं कठिनमतितरां तस्य कण्ठे कुठारं व्रीडापीडाम्बुराशेः परिभवसरितश्चाद्य पारं प्रपद्ये ॥’ अत्र क्रोधस्यास्वाद्यमानतया भार्गवस्य वक्तुः क्रुद्धतया च सुतरां दुःश्रवत्वस्य गुणत्वम् । सर्वथा आस्वादरहिते काव्याभासे दुःश्रवत्वादीनां न दोषत्वम्, न वा गुणत्वम् । काव्यधर्माणां दोषगुणानां तत्राप्रवेशात् ॥ अश्लीलत्वस्य गुणत्वमाह—सुरतेति । सुरतस्यारम्भश्चेष्टा यस्यास्तादृशगोष्ठी आदिष्यस्य तत्र ॥ करिहस्तेनेति । साधनस्य सेनाया अन्तर्मध्ये प्रविश्योपसर्पन् गच्छन् पुंसो ध्वजः केतुर्विराजिते । कीदृशे । संबाधे नराश्वादिनैबिज्येन दुःप्रवेशे । प्रवेशोपायमाह—करिहस्तेनेति । करिणां हस्तेन शुण्डया विलोडिते विस्फारिते । अत्र पुलिङ्गस्य व्यञ्जनस्यापि प्रतीत्याश्लीलत्वम् । तथाहि—साधनस्य भगस्यान्तर्मध्ये प्रविश्य उपसर्पन् गतागतं कुर्वन् पुंसो ध्वजो मेहनं विराजते । कीदृशे । संबाधे संकुचिते तत्प्रवेशोपायमाह—करीति । करिहस्तेन कामशास्त्रोक्त-